

dēpeculator, oris. *subs. m.* ETYM depeculari. [FREQ minima 3^{indicia} 0,22 /d.c.m.] ¶
peculator • *malversador* o *persona que se enriquece indebidamente con dinero público*
[HYPER fur SIM ↗peculator] 70 Cic Verr 1.1.2. Adduxi enim hominem ... depeculato-
rem aerari. 55 Cic Pis 96.19. ciues Romani ... te unum suum sociorumque depecula-
torem, uexatorem, praedonem, hostem uenisse senserunt. 📖 GLOSS 2.478.32.
χρημάτων δημοσίων κλέπτῃς.